

[Finansministeren.]

tralorganisationer, og disse tiltrådte herunder en ordning, hvorefter der fra 1. oktober d. å. skulle tillægges statstjenestemændene og pensionisterne et midlertidigt løntillæg, der udgjorde det hidtil i henhold til loven af 30. oktober 1948 ydede midlertidige tillæg, forøget med et beløb svarende til 1 portion reguleringstillæg. Dette midlertidige tillæg skulle tillægges tjenestemændene til udgangen af året 1950. Hvis pristallet for januar eller juli måned 1950 skulle stige udover 309, skal det midlertidige tillæg nedsættes med et beløb svarende til 1 portion reguleringstillæg. Samtidig med lovens ikrafttræden reduceres i overensstemmelse med tjenestemandslovens regler antallet af reguleringstillægsportioner fra 1. oktober d. å. at regne med 1 portion til 23 portioner.

Da tjenestemandorganisationerne under forhandlingerne lagde afgørende vægt på, at pensionisternes midlertidige tillæg, der nu udgør 50 pct. af det tilsvarende tillæg for tjenestemændene, fremtidig skulle forhøjes til 70 pct., har jeg ment at måtte inødekommie dette ønske.

Efter lovforslaget ydes der et midlertidigt tillæg på 3 pct. til honorarer, der reguleres på grundlag af antallet af reguleringstillægsportioner, og til de i valglovens § 103, stk. 2, omhandlede honorarer til rigsdagens medlemmer. Derimod sker der ingen ændring i det tillæg på 50 pct., som for tiden ydes til finanslovshonorarerne.

Lovforslagets gennemførelse betyder dels, at der ikke i indeværende finansår fremkommer den besparelse på ca. 5 mill. kr., som ellers ville være følgen af nedsættelsen pr. 1. oktober d. å. af tjenestemændenes og pensionisternes reguleringstillæg med 1 portion, dels en merudgift i indeværende finansår på ca. 6 mill. kr. Ca. 0,4 mill. kr. af denne merudgift hidrører fra den tidligere nævnte forhøjelse for pensionisternes vedkommende af det beløb, hvormed det hidtidige midlertidige løntillæg indgår i det nu foreslåede løntillæg, og resten skyldes forlængelsen af det midlertidige tillæg efter 1. januar 1950.

Efter at de tidligere nævnte forhandlinger med tjenestemandorganisationerne havde fundet sted den 12. september d. å., og efter at devalueringen af kronen er sket, har statsembedsmændenes samråd i en skrivelse til mig af 27. september d. å. meddelt, at man nu anser forudsætningerne for samrådets godkendelse af de i tjenestemandsloven af 1946 fastsatte lønninger og af det midlertidige løntillæg for bristede. Samrådet har dog erklæret sig villigt til at opretholde den overenskomst, der blev opnået ved forhand-

lingerne den 12. september, såfremt ordningen kun gennemføres for tidsrummet til 31. marts 1950.

Det er imidlertid mit standpunkt, at den her omhandlede lønordning bør lovfæstes for tiden indtil udgangen af kalenderåret 1950 af rent praktiske grunde, men regeringen vil naturligvis være villig til at optage en forhandling med tjenestemændene, hvis der i mellemtiden skulle opstå væsentligt ændrede økonomiske forhold, hvilket jeg også gav udtryk for under forhandlingerne den 12. september.

Hermed anbefaler jeg det forelagte lovforslag til tingets velvillige og hurtige behandling.

Alfred Kristensen: Det lovforslag, som her er forelagt af den højtærede finansminister, er jo enstemmigt vedtaget i folketinget, og det skulle forsåvidt ikke kunne give anledning til mange bemærkninger her i lands tinget, særlig ikke på baggrund af, at man, som det ned gennem tiden har været skik, ved forhandling med tjenestemændene har opnået deres tilslutning til lovforslaget. Ikke desto mindre vil jeg gerne fremkomme med nogle bemærkninger, for jeg er på forhånd klar over, at der også fra anden side vil blive nævnt nogle ord om det ændringsforslag, som i folketinget blev fremsat af det konservative folkeparti og retsforbundet, men som ikke kunne vinde tilslutning.

Jeg skulle forsåvidt ikke have opholdt mig ved dette ændringsforslag, hvis man ikke i en del af pressen, særlig den konservative, i den seneste tid havde gjort meget mere ud af det, end jeg synes, der er saglig begrundelse for. Så sent som i søndags kunne man i et stort jysk konservativt blad, „Jydske Tidende“, læse med fede overskrifter, at proletariseringssprocessen blandt tjenestemændene var til forhandling i folketinget; man kan da ikke undgå at standse og spørge sig selv: Hvad er det for en proletarisering, der foregår, og hvilke løngrupper indenfor tjenestemændene er det, der sigtes til? Og hvis man ser på det ændringsforslag, der, som jeg har nævnt, blev stillet i folketinget af de to partier, vil man se, at det er tjenestemændene af de højere grader, der efter de to partiers mening er inde i en proletariseringssproces. Jeg har taget et enkelt udsnit af tjenestemændene her i landet, en enkelt etat, nemlig statsbanerne, og set på, hvordan virkningen af ændringsforslaget ville blive der. Ved statsbanerne er der efter den sidst vedtagne normeringslov 16 200 tjenestemænd, og toppen af denne etat, nemlig de fem øverste løn-